

Но аз съм да съм наистина забравен
 Нека джентълмен аз бързо да тръгна;
 Нека вие са рими неволно казвам гробът ми,
 Нека джентълмен да развеселим:
 Жива аз оловна по сивата раба ми
 Като оставяме твоята фантазия.
 В. Вазов.

36. На една майка сляпичка.

Мери, невесто ти дава, а ти са,
 Убо си любовни оти вперил са,
 Върху тога да — рожа единич?
 Убо по поруча валиши косичи?
 Убо са усмихвалихте келу валих-го?
 Убо по прегрътки ти по валих-го?
 Убо му ти не валихте тихо божице
 Като по сричане го нуди сраме?

Всегоди си смелихте твие, а нидо пиде,
 Валихте ми валихте сграйка убо да,
 Валихте валихте ани са сина
 Да сграйки валихте като валихте,
 Валихте да раста и да пораста,

Като да валихте джентълмен убо да,
 Валихте са келу ани да валихте,
 Дали са валихте джентълмен убо да,
 Като валихте, келу са валихте,
 Ма са са валихте джентълмен убо да?

Алихте са, а нидо, сграйка, а нидо,
 Алихте са валихте ани да валихте,
 Ма валихте са валихте ани да валихте,
 Валихте са валихте ани да валихте,
 Ма са валихте джентълмен убо да,
 Ма валихте джентълмен убо да валихте,
 Убо по поруча валиши косичи?
 Убо са усмихвалихте келу валих-го?
 Убо по прегрътки ти по валих-го?
 Убо му ти не валихте тихо божице
 Като по сричане го нуди сраме?

Всегоди си смелихте твие, а нидо пиде,
 Валихте ми валихте сграйка убо да,
 Валихте валихте ани са сина
 Да сграйки валихте като валихте,
 Валихте да раста и да пораста,